

7/8/94

1

ה"פ 1407/94

בבית המשפט המחוזי

בתל - אביב - יפו

בפני כב' השופט א' גורן

המבקשת: ד.י. מגריזו בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד ירון אפרת

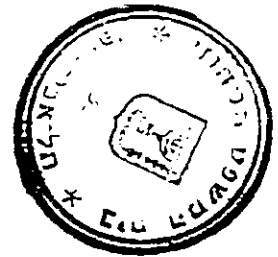
- נ ד -

המשיבות: 1. נשר מפעלי מלט בע"מ

2. נשר סחר (שיווק מלט) בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד כספי וסלע

ה ח ל ט ה

1. הוגשה תובענה בדרך של המרצת פתיחה לפיה התבקש בית המשפט, כדלקמן:

א. להורות למשיבות למכור ולספק למבקשת מלט באותו מחיר ובאותם

תנאים שהיא מוכרת ללקוחות אחרים בעזה;

ב. להורות לנשר לספק למבקשת מלט עבור לקוחותיה בעזה באותה כמות

כפי שסיפקה לה בממוצע בעבר ועד לחדש יולי 1994.

וכן עוד שמונה סעדים נוספים.

2. לטענת המבקשת, היא עוסקת במסחר במלט למעלה מ-50 שנה. עיקר

פעילותה של המבקשת הוא במכירת מלט מתוצרתן של המשיבות ללקוחות

ערבים בעזה, יהודה והשומרון.

לאחרונה (כך טוענת המבקשת) מסרבות המשיבות למכור ולספק למבקשת מלט המיועד ללקוחותיה בעזה. למבקשת נודע כי נשר התקשרה בהסכם עם תאגיד של כ-11 שנה סוחרים בעזה על-פיו התחייבה נשר שלא למכור ולספק מלט בעזה לאחרים אלא לתאגיד הנ"ל בלבד. למבקשת התברר עוד כי נשר מוכרת לתאגיד העזתי מלט במחיר נמוך בצורה משמעותית של כ-7%-5% מהמחיר בו היא מוכרת לסיטונאים בישראל וביניהם למבקשת.

3. לטענת המבקשת, מחמת היותה של נשר בבחינת מונופול לייצור ולשיווק מלט בישראל, כמשמעותו בחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988 (להלן - חוק ההגבלים), הרי יש בהתנהגות המשיבות משום הסדר כובל הסותר את דיני ההגבלים העסקיים וחוקי הפיקוח.

4. המבקשת הגישה בקשה לסעדים זמניים, אולם בית המשפט לא נעתר לה בנדון.

מנגד, הגישו המשיבות תצהיר תשובה. כמו כן, הן הגישו בקשה למחיקת התביעה על הסף והחלטתי זו מתייחסת לבקשה זו.

5. בקשה למחיקה על הסף היא מסוג אותן בקשות שאין לתמכה בתשתית עובדתית, אלא הטיעון הוא משפטי בלבד, ולמרות כפירתן של המשיבות בעובדות הנטענות על-ידי המבקשת (לפחות בחלקן), הן יוצאות מתוך הנחה (לצורכי הבקשה בלבד), כי הטיעון העובדתי של המבקשת הוא טיעון נכון. גם אז טוענות המשיבות, אין לתובענה זו סיכוי שתצלח.

6. נתון עובדתי שאינו שנוי במחלוקת הוא, כי חשינוי בדרך הסחר שבין המשיבות לבין שוק המלט העזתי קשור לשינויים הפוליטיים שחלו באזור, ובמקום הסחר הישיר שהיה בין המשיבות לבין הסוחרים העזתיים (גם באמצעות המבקשת), קיים הסדר חדש על-פי דרישתה של הישות הפלשתינאית השולטת כיום באזור ולפיה המסחר נעשה עם תאגיד סוחרים הנמצא בפיקוח הישות הנ"ל (וראה החלטת בית המשפט העליון בענין מדסקו, בה נידון מקרה דומה של סחר בדלקים ביריחו, טרם פורסמה, שלצערי אין בידי את מספר התיק). בין המשיבות ובין התאגיד הרשמי הנ"ל נקבעו תנאי סחר לרבות תעריפים זולים יותר, כנראה לפי הנטען על-ידי המבקשת.

7. אין חולקין על כך, ופרקליטי המשיבות אף הצהירו על כך, כי אין שום הגבלה בסחר שבין המשיבות והמבקשת, והמשיבות הצהירו כי אותם תנאים ששררו בעבר בינן ובין המבקשת ימשיכו להתקיים בכל המובנים, לרבות בנושא המחיר הסיטונאי שזכאית לו המבקשת.

יחד עם זאת, אין המשיבות מסכימות להוזיל הוזלה נוספת מעבר למחיר הסיטונאי הניתן למבקשת ולדומותיה, ואין המשיבות מוכנות להוזיל את המחירים למבקשת הוזלה שתדמה למחיר הניתן לתאגיד האמור במסגרת הישות האמורה.

8. טוענות המשיבות כי אם הכוונה כי התאגיד הנ"ל פועל כהסדר כובל, הרי אין לשפטו בנדון בבית משפט ישראלי, על-פי החוקים הישראליים הטריטוריאליים, ולכן דין התביעה להימחק.

אכן צודקות חמשיבות, חוק ההגבלים הוא חוק ישראלי טריטוריאלי, ולכן אינו חל במערכת היחסים שבין המבקשת לבין הישות הפלשטינאית או לבין התאגיד מטעמה או מחסותה, ואין המבקשת יכולה לכפות על המשיבות קיום יחסים מסחריים דומים לאלה המתנהלים בישראל (מה גם שהתרשמתי כי למשיבות לא היתה ברירה לחסכים לתנאים אלה, אם אכן ברצונה לא לאבד את השוק המסחרי העזתי).

9. אכן למבקשת נגרם נזק כלכלי עקב כך, מאחר ועובר לשינויים באיזור, סחרה המבקשת בשוק זה. יחד עם זאת, גם בענפי מסחר אחרים נזקים סוחרים וגופים כלכליים אחרים ואין למערכת המשפט (וגם למערכת הכלכלית השלטונית), אפשרות להתערב בעניינים אלה.

10. כך גם אין להתחיל על מערכת היחסים שבין המשיבות את חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1958, שגם הוא חוק טריטוריאלי כפי שתואר בהרחבה בסיכומי פרקליטי המשיבות.

לפיכך, למרות שאין בית המשפט נלהב למחוק תביעות באיבן, הרי במקרה דנן, נראה כי אין לתובענה זו סיכוי להצליח ולכן אין מקום להמשיך בהליך.

11. עוד טוענת המבקשת, כי המשיבות מחייבות את לקוחותיהן להשתמש בשירותי הובלה מטעמן של המשיבות, ואפילו משתמש הסיטונאי או הסוחר מטעמו בשירותי הובלה עצמיים הרי המשיבות ימשיכו ויחייבו בדמי ההובלה.

אם כוונת טיעון המבקשת בנדון כי פלוגתא זו המועלית מטעמה, אין לה קשר לענין המסחר עם השטחים, וכל מטרתה הוא להסדיר את היחסים עם המשיבות לגבי המסחר בישראל - הרי אין מניעה לדון בפלוגתא זו, ובפלוגתא זו בלבד, בתובענה זו.

אולם אם הכוונה היא לקשר את הנושא של ההובלה למסחר עם השטחים כאמור, הרי כפי שאין בית המשפט מתערב בעניין המסחר בין המשיבות לשטחים, כן אין הוא מתערב בדרך ההובלה לשם.

12. לאור כל האמור לעיל, תימחק התובענה.

יהד עם זאת, אם פרקליט המבקשת יודיע בכתב לבית המשפט ולפרקליטי המשיבות, תוך 60 ימים מהיום, כי הפלוגתא בענין הובלה חלה רק על השוק הישראלי, הרי התובענה תתברר בנושא זה בלבד. במקרה כזה, תקבע המזכירות את התיק לקדם-משפט נוסף.

בשלב זה, איני נותן צו לענין הוצאות.

המזכירות - תעביר עותק החלטתי זו לפרקליטי הצדדים, עוה"ד אפרת, כספי וסלע ותודיעם טלפונית על משלוח ההחלטה.

ניתן בלשכתי היום 07.08.95 בהעדר הצדדים.

שופט, א' גורן,

להפצה מיום

תאריך, א' גורן, שופט

קלדנית: אתי.ס

בית המשפט המחוזי בתיא-ט
נבדק על ידי זכריה עקפת
ונמצא מתאים למקור
החלטת הבדק